

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2022 r., 20 stycznia 2023 r., 21 lutego 2023 r., 8 marca 2023 r., 16 maja 2023 r., 7 lipca 2023 r. i 18 października 2023 r. w W.,

sprawy **G. G.**, syna R. i N. z domu G., urodzonego (...) w D. (...),

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 4 września 2021 roku w W., przy ul. (...), w lokalu gastronomicznym A. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Z. R., dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu, tj. drzwi wejściowych o wartości strat 8.874,70 PLN, komputera bezdotykowego (...) wraz z drukarką o wartości strat 4.591,70 PLN, grilla do kanapek o wartości strat 1.526,25 PLN, grilla do kebaba o wartości 6.292,68 PLN, podłogi na tarasie ogródka zewnętrznego o wartości strat 1.000 PLN, blatu lady wykonanej ze stali nierdzewnej o wartości strat 2000 PLN, czym spowodował straty o wartości 23.885,33 PLN na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...),

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk;

II. w dniu 4 września 2021 roku w W., przy ul. (...), w lokalu gastronomicznym A. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Z. R. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia wobec M. I. i I. H., które to wzbudziły w nich uzasadnioną obawę, że będą spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk;

orzeka

I. w granicach oskarżenia z punktu I-ego części wstępnej wyroku uznając, że oskarżony **G. G.** dopuścił się popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 4 września 2021 roku w W., przy ul. (...), w lokalu gastronomicznym A. (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. R., dokonał uszkodzenia mienia znajdującego się na wyposażeniu tego lokalu w postaci mechanizmu otwierającego drzwi wejściowe, komputera bezdotykowego (...) z drukarką oraz produktów spożywczych, powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 2.000 zł na szkodę (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a zatem czynu stanowiącego występki z art. 288 § 1 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości - na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **G. G.** warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. oskarżonego **G. G.** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II-im części wstępnej wyroku,

III. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego **G. G.** na rzecz pokrzywdzonej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nawiązkę w wysokości 2.000 zł (dwa tysiące złotych);

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego G. G. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 7.380 zł (siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika;

V. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego G. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.236,04 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści sześć złotych 04/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 418/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	G. G.	<p>czyn przypisany</p> <p>w dniu 4 września 2021 roku w W., przy ul. (...), w lokalu gastronomicznym A. (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. R., dokonał uszkodzenia mienia znajdującego się na wyposażeniu tego lokalu w postaci mechanizmu otwierającego drzwi wejściowe, komputera bezdotykowego (...) z drukarką oraz produktów spożywczych, powodując straty w wysokości nie mniejszej niż 2.000 zł na szkodę (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.,</p> <p>tj. czyn z art. 288 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 3 na 4 września 2022 r. do lokalu , w którym zatrudniona była M. I. i I. H., weszło dwóch mężczyzn. Byli nimi Z. R. i G. G.. Mężczyźni zamówili dwa kebaby i zapłacili za nie 44 zł. Płatność dokonana została kartą. Gdy jeden z nich zorientował się że kebaby są takie drogie oburzył się. G. G. zażądał też, aby do kebabu został użyte świeżo ścięte mięso, a nie to leżące na tacy. Pomędzy mężczyznami a pracownikiem lokalu – I.	wyjaśnienia oskarżonego G. G. złożone w toku rozprawy	461-463	

H. wywiązała się klótnia. Z. R. zaczął krzyczeć do I., że jest (...), że ma go szanować, wziął podany mu przez M. I. kebab i cisnął nim w twarz I. H.. G. G. strącił z lady terminal płatniczy. Następnie Z. R. chwycił po kolei rzeczy stojące na ladzie, takie jak m.in. pojemnik z napojami, espresso do kawy, metalową puszkę na napiwki, i zaczął nimi rzucać w kierunku M. I. i I. H.. Część tych przedmiotów wpadła do grilla, na którym opiekane było mięso. M. I. została też uderzona puszką (...) i pojemnikiem metalowym. Żadne z nich nie odniosło widocznych obrażeń. M. I. w reakcji na zachowanie Z. R. wyciągnęła spod lady gaz pieprzowy i użyła go w stosunku do niego. Z. R. zaczął krzyczeć do pracowników, że " ich jutro zabije, że przyjedzie P. i on ich zabije i spali lokal". Wówczas mężczyźni opuścili lokal, a za nimi udał się I. H., a M. I. powiadomił policję oraz zamknęła drzwi automatyczne. Widząc, że I. H. za nimi podąża, mężczyźni zawrócili, a Z. R. uderzył pięścią I. H.. Gdy podbiegła do nich M. I. została uderzona przez G. G. łokciem w plecy. Załoga Policji udała się z I. H. na penetrację terenu i dokonała zatrzymania sprawców. Następnie przewiezieni zostali oni do lokalu, gdzie po próbie uzgodnienia naprawienia

<p>szkód, mężczyźni przewiezieni zostali do komisariatu.</p> <p>W wyniku tego zdarzenia drzwi wejściowe do lokalu wymagały wyregulowania mechanizmu zamykającego, uszkodzony został komputer bezdotykowy (...) z drukarką, jak też produkty spożywcze w postaci mięsa zatkniętego na szpadel grilla. Łącznie wartość strat wyniosła nie mniej niż 2.000 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W., do której należy m.in. lokal gastronomiczny A. przy ul. (...) w W..</p>		
opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości	582-585	
materiał fotograficzny wykonany w toku postępowania przygotowawczego	97	
zdjęcia lokalu wykonane przez oskarżonego	453-458	
zeznania M. I.	14	
zeznania I. H.	26v-27	
zeznania M. M. (1)	22v, 484-485	
częściowo zeznania A. K.	30v, 119v-120, 481-484	
protokół oględzin miejsca - lokalu gastronomicznego	19-21	
częściowo zeznania S. L.	548-549	

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	G. G.	<p>Czyn zarzucany</p> <p>w dniu 4 września 2021 roku w W., przy ul. (...), w lokalu gastronomicznym A. (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. R., dokonał zniszczenia mienia w postaci wyposażenia lokalu, tj. drzwi wejściowych o wartości strat 8.874,70 PLN, komputera bezdotykowego (...) wraz z drukarką o wartości strat 4.591,70 PLN, grilla do kanapek o wartości strat 1.526,25 PLN, grilla do kebaba o wartości 6.292,68 PLN, podłogi na tarasie ogródka zewnętrznego o wartości strat 1.000 PLN, blatu ludy wykonanej ze stali nierdzewnej o wartości strat 2000 PLN, czym spowodował straty o wartości 23.885,33 PLN na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Spowodowanie zniszczenia mienia w postaci drzwi wejściowych	zeznania M. I.	14	

o wartości strat 8.874,70 PLN, grilla do kanapek o wartości strat 1.526,25 PLN, grilla do kebabu o wartości 6.292,68 PLN, podłogi na tarasie ogródka zewnętrznego o wartości strat 1.000 PLN, blatu lady wykonanej ze stali nierdzewnej o wartości strat 2000 PLN, a zatem szkód o łącznej wartości 23.885,33 PLN			
materiał fotograficzny wykonany w toku postępowania przygotowawczego	97		
	zeznania I. H.	26v-27	
	opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości	582-585	
1.2.2.	G. G.	w dniu 4 września 2021 roku w W., przy ul. (...), w lokalu gastronomicznym A. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Z. R. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia wobec M. I. i I. H., które to wzbudziły w nich uzasadnioną obawę, że będą spełnione	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wypowiedzenie gróźb przez G. G. wobec pracowników lokalu - I. H. i M. I.	zeznania M. I.	14	

zeznania M. M. (1)	22v, 484-485		
7. OCENA DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego G. G. złożone w toku rozprawy	Tylko te depozycje złożone przez oskarżonego na rozprawie mogły stanowić podstawę dokonywania jakichkolwiek ustaleń, albowiem wcześniejsze przesłuchania G. G. odbywały się w obecności tłumacza języka gruzińskiego, który nie był tłumaczem przysięgłym, a jego znajomość języka polskiego nie była na wysokim poziomie. Ponadto – jak wskazał oskarżony – tłumacz ingerował w treść jego wyjaśnień, a odczytanie protokołów przesłuchania w charakterze podejrzanego ujawniło, że znalazły się w nich treści, których oskarżony nie wypowiadał. Również oświadczenie o przyznaniu się do popełnienia czynów nie zostało w należyty sposób przetłumaczone, na co wskazują zeznania G. S. (k. 485-490), który zeznał m.in., że zatrzymany miał twierdzić, „ że jest winny, a poza protokołem, że jest niewinny, że tego nie chciał, że tego nie zrobił”.	

		<p>Sposób formułowania wypowiedzi przez G. S., przybranego do czynności przesłuchania podejrzanego jako tłumacz, dowodził, że nie jest on osobą, która ma odpowiednią znajomość języka polskiego, aby podjąć zadania, jakie na siebie przyjął. W odniesieniu natomiast do depozycji oskarżonego z etapu postępowania jurysdykcyjnego to wskazać należy, iż w dominującej części korespondowały one z zeznaniami M. I., czy też I. H.. Oskarżony był przez obydwu tych świadków postrzegany jako osoba znacznie mniej agresywna od Z. R., nadto M. I. zaprzeczyła, aby G. G. wypowiadał wobec nich jakiegokolwiek groźby, co więcej nie postrzegala ona go także jako sprawcę, który miałby niszczyć mienie w lokalu. To sam oskarżony przyznał się do zrzucenia terminala z lady. Powyższa okoliczność mogła natomiast umknąć uwadze M. I. w szczególności, że zdarzenie to miało przebieg bardzo dynamiczny.</p>
zdjęcia lokalu wykonane przez oskarżonego	Materiał dowodowy nie budzący wątpliwości co do zobrazowania rzeczywistego wyglądu wnętrza lokalu gastronomicznego A..	
zeznania M. I.	Depozycje świadka były rzeczowe, spójna,	

niemniej uwadze jej uszło, że także G. G. strącił z lady jedno z urządzeń. Powyższe nie pozbawia wiarygodności jej zeznań co do zasady, gdyż sytuacja, w jakiej się ona znalazła, spowodowała jej silne zdenerwowanie, przebieg wydarzeń był bardzo dynamiczny, co mogło wpłynąć na to, że pewnych zachowań nie zauważyła i niemniej potrafiła określić, jakie przedmioty znalazły się w zasięgu rąk oskarżonego i Z. R., od czego zaczęła się ta awantura i który ze sprawców był osobą dominującą w tym zajściu. W zakresie dokonanych uszkodzeń opisała zachowanie Z. R. i stojącego obok niego G. G.. Ten pierwszy miał rzucać przedmiotami z lady w kierunku I. H., natomiast grill ryflowany - opiekacz do kanapek stał w tym czasie pod ścianą na blacie, w chwili oględzin znajdował się również w tym miejscu, nie był zrzucony, co wynika z protokołu oględzin.

To zaś, że nie działał, nie było zatem wynikiem jego zrzucenia. Wygląd tego urządzenia wskazuje natomiast na trwale zabezpieczony na jego zewnętrznej obudowie tłuszcz, co powstaje w wyniku długotrwałego użytkowania urządzenia, a nie jego zrzucenia na podłogę.

	<p>Świadek kategorycznie zaprzeczyła, aby drugi z napastników, tj. G. G., groził im. Poza tym zachowanie I. H., który podążył za sprawcami jako pierwszy, a także zachowanie M., która po zamknięciu drzwi, również udała się w kierunku oddalających się mężczyzn, dodatkowo potwierdza, że słowa, które miał kierować do nich Z. R. nie wzbudziły w nich takich obaw, jak deklarowali.</p> <p>Doświadczenie podpowiada bowiem, że osoba zastraszana, która rzeczywiście obawia się gróźb, nie podejmuje takich działań, które wymagają od niej odwagi czy determinacji w pościgu. W odniesieniu do wyrządzonych szkód w trakcie zajścia, także świadek M. M. (1) - funkcjonariusz Policji, który przybył na miejsce na wezwanie stwierdził, że mężczyźni wedle relacji pracowników mieli uszkodzić jedynie kasę fiskalną, monitor do tej kasy oraz produkty gastronomiczne.</p>	
<p>zeznania I. H.</p>	<p>Depozycje spójne, logiczne, świadek potwierdził, że zgłoszona została szkoda co do kasy fiskalnej, monitora do tej kasy oraz produktów gastronomicznych. W zakresie opisu zachowania obydwu mężczyzn, tj. Z. R. i G. G., to jako</p>	

	<p>osobą bardziej agresywną, która rozpoczęła tę "awanturę" wskazywał Z. R., niemniej podał, że obydwaj mężczyźni weszli za ladę i obydwaj strącali przedmioty z lady. W odniesieniu do okoliczności zatrzymania sprawców, depozycje te w pełni korelowały z dokumentami w postaci protokołów zatrzymania.</p>	
częściowo zeznania A. K.	<p>Depozycje świadka okazały się wiarygodne w zakresie tego, że zjawiała się ona na miejscu zdarzenia jako osoba reprezentująca pokrzywdzonego. W odniesieniu do sytuacji, jaka miała miejsce w lokalu, to była ona świadkiem „ze słyszenia”, swoje relacje opierając na tym, co opisali jej pracownicy obecni wówczas w lokalu. W odniesieniu zaś do powstałych szkód jej wiedza nie była w pełni miarodajna, albowiem świadek nie angażowała się w usuwanie tych szkód, zawodowo zajmuje się zupełnie inną branżą, natomiast to, co zastała na miejscu zdarzenia po przyjeździe na skutek wezwania jej przez jednego z pracowników, nie oddawało tego, co w rzeczywistości uległo uszkodzeniu na skutek działania sprawców. W swoich pierwszych zeznaniach świadek wspomniała o uszkodzeniu drzwi</p>	

wejściowych, które się nie domykały, co wskazywało na uszkodzenie mechanizmu samozamykającego te drzwi. Ponadto wskazywała na uszkodzenie komputera bezdotykowego (...) wraz z drukarką. Twierdziła też że uszkodzony został grill ryflowany do kanapek wartości 1.500 zł i grill do kebabu wartości 4.000 zł, podłoga na tarasie, gdzie miały być połamane deski, oprócz tego miał być zniszczony terminal do kart płatniczych wartości ok. 2000 zł, lada ze stali nierdzewnej. Całość strat świadek wyceniła na kwotę 51.500 zł, co jednakowoż nie oddawało rzeczywistych strat poniesionych przez pokrzywdzoną spółkę. Część tych "uszkodzeń" w istocie nie było naruszeniem integralności tych rzeczy, co miało powodować ich niezdatność do użytku, czy też obniżenie ich wartości. Świadek ograniczyła się bowiem do wskazania przedmiotów, które rzekomo miały ulec zniszczeniu, niemniej nie opisała w swoich zeznaniach, na czym konkretnie szkody w istocie polegały. Sam fakt strącenia mógł bowiem prowadzić do rozłączenia urządzenia od sieci, co niekoniecznie musiało oznaczać, że przedmioty te

	<p>nie nadawały się w ogóle do użytku.</p> <p>Przesłuchania świadka na etapie postępowania sądowego, rozprawie, doprowadziły do ustalenia, że to w istocie nie A. K. była osobą najlepiej zorientowaną co do wysokości poniesionych przez spółkę strat. Jej wiedza opierała się bowiem na tym, co zostało jej przekazane nie tylko przez wówczas zatrudnionych pracowników, ale także z tego, co wynikało z dokumentacji księgowej (niestety nie przystającej do opisu zdarzeń przedstawionych przez świadków M. I. i I. H., ale także protokołu oględzin) oraz z wiedzy, którą w tym zakresie posiadał jej partner – S. L.. Skonfrontowanie tych dowodów doprowadziło do ustalenia znacznie mniejszego rozmiaru szkód niż pierwotnie deklarowany.</p>		
	<p>opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości</p>	<p>Opinia jasna i pełna; jej treść nie budzi wątpliwości Sądu co do rzetelności; sporządzona przez specjalistę mającego w zakresie powierzonego zadania odpowiednie przygotowanie. W opinii biegły szczegółowo odniósł się do poszczególnych elementów wyposażenia, które miały ulec uszkodzeniu w wyniku działania Z. R. i G.</p>	

G., wskazał, na jakiej podstawie miarkował wartość szkód, przedstawił też swoje spostrzeżenia odnoszące się do możliwości uszkodzenia sprzętów w wyniku rzucenia w nie innym przedmiotami, czy też zrzuca ich na podłogę. Spostrzeżenia te, jak również wnioski końcowe opinii Sąd w pełni podzielił, przyjmując je za własne. Sąd podziela też stanowisko biegłego, że szczegółowe wyliczenie wysokości powstałej szkody w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy to z zeznań świadków, czy też z protokołu oględzin, materiału fotograficznego, tudzież faktur, nie jest możliwe. Część wyposażenia została już bowiem wymieniona, część usunięta bądź naprawiona, dokumentacja fotograficzna skupiała się na oddaniu ogólnego obrazu, nie zaś na detalach poszczególnych sprzętów. Dlatego też zaproponowane przez biegłego miarkowanie szkody Sąd uznał za zasadne, odpowiadające przy tym doświadczeniu życiowemu i powszechnej wiedzy co do ewentualnych następstw takiego działania, jakie było udziałem oskarżonego i jego kolegi Z. R..

<p>materiał fotograficzny wykonany w toku postępowania przygotowawczego</p>	<p>Dowody w postaci zdjęć pozwalają na odtworzenie wyglądu restauracji oraz wyposażenia w dniu 4 września 2021 r., a zatem bezpośrednio po zdarzeniu. Ta dokumentacja fotograficzna, skonfrontowana ze zdjęciami wykonanymi przez oskarżonego, pozwala również stwierdzić, że lokal ten przywrócony został do normalnego funkcjonowania w bardzo krótkim czasie od zajścia.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>wyjaśnienia Z. R.</p>	<p>Depozycje te podlegały tłumaczeniu wykonanemu przez tego samego tłumacza, który realizował tę czynność w odniesieniu do wówczas podejrzanego G. G.. Jak wynika z wyjaśnień tego ostatniego oraz z zeznań tłumacza - G. S. tłumaczenie to mogło nie oddawać faktycznej wypowiedzi Z. R.. Tłumacz odpowiadając na pytania Sądu nie zawsze dokładnie rozumiał ich treść, jego wypowiedzi cechowały się</p>	

		<p>błędami językowymi. Z racji tego, że nie można było przeprowadzić dowodu z zeznań świadka Z. R. bezpośrednio przed sądem meriti, albowiem miejsce pobytu tej osoby nie jest znane, depozycje podejrzanego wobec zachodzących wątpliwości co do prawidłowości dokonanego tłumaczenia przez osobę nie będącą tłumaczem przysięgłym, bez odebrania od niej przyrzeczenia, nie mogły stanowić podstawy dokonywania ustaleń faktycznych.</p>
<p>wyjaśnienia G. G. z postępowania przygotowawczego</p>	<p>Podobnie również wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego nie mogły stanowić podstawy do dokonywania ustaleń faktycznych z tych samych powodów, co wyjaśnienia Z. R.. Również i w tym przypadku wyjaśnienia te podlegały tłumaczeniu przez G. S., który nie jest tłumaczem przysięgłym języka gruzińskiego, nie zostało od niego odebrane przyrzeczenie, a realizowane przez niego czynności budziły wątpliwości co do trafności przekładu wypowiedzi przesłuchiwanego na język polski. Pierwsze wyjaśnienia oskarżonego z etapu postępowania przygotowawczego były bardzo ogólne,</p>	

	<p>wprawdzie miał się on przyznać do dokonania zarzucanych mu czynów, niemniej oskarżony w toku rozprawy zaprzeczył, aby takie oświadczenie złożył, natomiast sam tłumacz podawał że oświadczenie oskarżonego w tym zakresie miało być labilne.</p>	
częściowo zeznania A. K.	<p>Depozycje świadka w zakresie poniesionych szkód przez Spółkę na skutek działania sprawców w dniu 4 września 2021 r. nie były konsekwentne, nadto nie oddawały rzeczywistych uszkodzeń. I tak:</p> <ul style="list-style-type: none">- w odniesieniu do drzwi automatycznych, to nie sposób uznać, aby uległy one uszkodzeniu, nie mówili o tym pracownicy M. I. ani I. H., zresztą drzwi te udało się zamknąć w dniu zdarzenia, co wskazuje, że jedynie mogły się nie domykać, co wymagało ich ewentualnego wyregulowania. Drzwi te były szklane, nie zostały stłuczone. Należy też dostrzec, że faktura w odniesieniu do tych drzwi wystawiona została wprawdzie na Ikebana, niemniej miejsce dostawy było zlokalizowane w innej restauracji prowadzonej przez tę spółkę. Ta okoliczność była wprawdzie wyjaśniana przez świadka, niemniej argumentacja ta okazała	

się nieprzekonywująca skoro drzwi te udało się w dniu zdarzenia M. I. zamknąć. Kolejne pozycje szkód to grill do kebabu, jak wynika ze zdjęć grill ten funkcjonował jeszcze tego samego dnia, poza tym biegły odniósł się do możliwości uszkodzenia tego sprzętu na skutek rzucenia w niego butelką i wykluczył, aby mogło to spowodować jego trwałe uszkodzenie. Zresztą dokumentacja fotograficzna wykonana przez organy ścigania na etapie postępowania przygotowawczego, jak i przedstawiona przez oskarżonego, wskazują na to, że grill ten był po zdarzeniu użytkowany. Na zdjęciach jest to bowiem tak samo wyglądający grill, również doświadczenie życiowe podpowiada, że takie działanie nie mogło doprowadzić do trwałego uszkodzenia tego urządzenia.

Przedstawiona faktura proforma wskazuje wprawdzie na zakup dwóch grilli, niemniej lokalizacja punktu gastronomicznego przy ul. (...) w W. nie jest jedyną prowadzoną przez pokrzywdzoną Spółkę. Nie można zatem w sposób kategoriyczny stwierdzić, że jedno z tych urządzeń musiało zastąpić ten, który rzekomo miał ulec trwałemu, nienaprawialnemu uszkodzeniu na skutek zdarzeń z dnia 4 września

2021 r., w szczególności że zakupu dokonano dopiero w dniu 7 października 2021 r., co wyklucza sytuację, w której punkt miałby funkcjonować bez sprawnego grilla do kebabu przez tak długi czas. Nie można również w tej sprawie wykluczyć sytuacji, w której urządzenia takie ulegają zwykłemu wyeksploatowaniu i konieczne jest zastąpienie ich nowymi.

A. K. w kolejnych swoich depozycjach z etapu postępowania przygotowawczego, wraz z kolejno składanymi fakturami, próbowała objaśnić wysokość powstałych szkód i przedstawione dokumenty księgowe przypasować do rzekomo powstałych zniszczeń, niemniej twierdzeniom jej przeczy nie tylko materiał fotograficzny sporządzony bezpośrednio po zdarzeniu, ale także zeznania M. I. oraz I. H., którzy opisując zachowania sprawców, obiekt ich ataków oraz wykorzystane do tego stojące pod ręką przedmioty, z których wynika, że urządzenia te nie mogły ulec trwałym uszkodzeniom, co w konsekwencji wymagałoby ich bezwzględnej wymiany. Twierdzenia te wspiera także opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania

ruchomości, który w odniesieniu do uszkodzeń grilla do kebabu i grilla ryflowanego do kanapek wskazuje na nieprawdopodobieństwo powstania takich szkód.

W ocenie Sądu, zeznania pracowników nie tłumaczą okoliczności, w jaki sposób opiekacz do kanapek, czyli ten tzw. grill ryflowany, miał się znaleźć na podłodze wedle twierdzeń A. K.. Żaden z pracowników nie podał, aby urządzenie to zostało przez sprawców strącone na podłogę, stało ono zresztą w ciągu urządzeń naprzeciwko lady na blacie, trudno zatem uznać, aby ktokolwiek ze sprawców podszedł do niego i go ściągnął na podłogę. Rzucanie przedmiotami w kierunku pracowników nie mogło spowodować do jego utracenia na podłogę. Z tego też względu Sąd nie uznał, aby urządzenie to zostało faktycznie zrzucone przez któregokolwiek ze sprawców. Co więcej opiekacz miał się znajdować na podłodze i nie być podłączonym do prądu, co wymagałoby użycia znacznej siły do wyszarpięcia wtyczki z kontaktu, co z pewnością byłoby dostrzeżone i zrelacjonowane przez pracowników.

Niewiadomym jest zatem to, w jaki sposób urządzenie to znalazło

	<p>się w miejscu, o którym zeznawała A. K.. W odniesieniu do drzwi automatycznych, to świadek uszkodzenie to określiła jako stan, w którym „nie chciały się one samodzielnie zamykać”. To jak wyjaśnił biegły wymagało jedynie wyregulowania, w szczególności, że nie były widoczne żadne ich uszkodzenia. M. I. miała te drzwi po zdarzeniu zamknąć. Rzekome uszkodzenia terminala płatniczego i (...) sprowadzały się w istocie do tego, że nie chciały się one załączać, a sam terminal został "rozcłonkowany".</p>	
faktury dot. zakupu sprzętu	<p>Te dokumenty księgowe co do zasady nie budziły wątpliwości co do swej rzetelności, niemniej nie przystawały do szkód powstałych w wyniku zdarzenia objętego aktem oskarżenia. Należy w tym miejscu podkreślić, że lokal gastronomiczny A. jest jednym z trzech, jak twierdził świadek S. L. (k. 548), które spółka (...) prowadzi. Zastępowalność urządzeń w ramach tych trzech lokalizacji jest jak najbardziej realna i gospodarczo uzasadniona. To jednak powoduje, że ustalenie konkretnie sprzętu, jaki danego dnia był na stanie lokalu i odniesienie tego do konkretnej faktury, może nastęrczać trudności.</p>	

Z tego względu w odniesieniu do przedstawionych przez pokrzywdzoną Spółkę należy poczynić kilka dodatkowych uwag:

Faktura pro forma dot. zakupu sprzętu gyros, kebab elektryczny wystawiona jest w dniu 7 października 2021 r. (k. 107), nieprzekonywujące jest, aby przez ten czas od dnia 4 września 2021 r. punkt gastronomiczny funkcjonował wyłącznie na zastępczym urządzeniu. Zresztą to urządzenie, które zostało utrwalone w materiale fotograficznym z postępowania przygotowawczego, obrazującego rzekome uszkodzenia sprzętu, są uderzająco podobne do tych, które zostały utrwalone na zdjęciach przedłożonych przez oskarżonego. Zresztą żaden z przesłuchanych pracowników nie wskazywał na to, aby urządzenia te miały ulec uszkodzeniu w wyniku działania sprawców. Nadto biegły zwrócił uwagę na to, że urządzenia te mają odpowiednie zabezpieczenie, które uniemożliwia ich uszkodzenie (np. poprzez zwarcia) na skutek wylania płynu.

Faktura z 28 stycznia 2019 r. (k. 108) dotyczy natomiast sprzętu zakupionego ponad dwa

i pół roku przed zdarzeniem.

Faktura z dnia 11 lutego 2020 r. (k.109) dotycząca drukarki paragonowej i usługi jej wdrożenia dotyczy lokalu przy ul. (...), a nie przy ul. (...).

Faktura z dnia 15 czerwca 2018 r. (k. 110) obejmująca zakupu programu W., licencji, 3 drukarek paragonowych i 2 terminali dotykowych (...), wskazuje, że musiały one dotyczyć innej lokalizacji, albowiem w lokalu gastronomicznym A. nie było umieszczonych tyle urządzeń, na które zresztą nie było miejsca. Kilka z nich musiało zatem z pewnością dotyczyć innej lokalizacji. Faktura ta wskazuje na zakup tych produktów, niemniej nie na miejsce ich instalacji, tudzież wartość szkody jaka miała być odniesiona przez pokrzywdzonego.

Faktura odnosząca się do zakupu kebabu elektrycznego w dniu 12 lutego 2019 r. odnosi się do zakupu dokonanego przez I. (...), niemniej umiejscowienie tego urządzenia nie jest w tym dokumencie wskazane, nie ma zatem pewności że ta faktura odnosi się konkretnie do tego urządzenia, które zostało zainstalowane w punkcie A., a co więcej aby miało ono ulec trwałemu uszkodzeniu.

Jest to tym bardziej wątpliwe, aby urządzenie to uległo uszkodzeniu, skoro jeszcze w dniu 4 września 2021 r. lokal został otwarty i tym samym kasa taka musiała być sprawna. Nie jest bowiem możliwe przenoszenie kasy fiskalnej z jednego miejsca do drugiego, jak byłoby to możliwe w przypadku sprzętów gastronomicznych.

Jedynie faktura na zakup grilla ryflowanego z dnia 9 września 2021 r. (k. 111, 561) mogłaby wskazywać że odnosi się ona do urządzenia, które mogło ulec uszkodzeniu. Za tym mogłaby przemawiać koincydencja czasowa pomiędzy zdarzeniem (4 września 2021 r.) a datą zakupu (9 września 2021 r.), niemniej jeżeli skonfrontuje się to ze zdjęciami z miejsca zdarzenia z dnia 4 września 2021 r. to widać na nich, że urządzenie takie jak grill ryflowany, wykorzystywany do kanapek, nosi wyraźnie ślady użytkowania, są na nim widoczne ślady spalenizny na obudowie, które nie jest efektem jednorazowego działania, ale powstaje w wyniku długotrwałego użytkowania. W miejscu ustawienia tego grilla znajduje się drugi o tych samych wymiarach i kształcie, co nie

wyklucza, że był on jedynym sprawnym wówczas urządzeniem, które wykorzystywane było do podgrzewania, co tym samym nie wyłączało tego punktu gastronomicznego z normalnego funkcjonowania. Tym samym podawało to w wątpliwość twierdzenia pokrzywdzonego, że urządzenie to musiało być uszkodzone, bo wymagało wymiany, a gdyby nie zostało wymienione, to nie można byłoby prowadzić sprzedaży.

Faktury wystawione przez O. z 15 marca 2017 r. (k. 112) i 4 stycznia 2018 r. (k. 113) odnoszą się wyłącznie do pobranych zaliczek od I. (...), stąd nie mogły obrazować rzeczywistych strat, które miały być odniesione przez pokrzywdzonego.

Faktura wystawiona przez A. (...) z dnia 25 października 2021 r. (k. 118) również mogłaby wskazywać, że odnosi się ona do usunięcia szkód powstałych w lokalu przy ul. (...), gdyby nie po pierwsze fakt, że jako miejsce dostawy i montażu drzwi wskazano inny lokal prowadzony przez spółkę (...), tj. B. (...) w W., po wtóre, że z zeznań pracowników M. i I. nie wynika, aby uszkodzenie drzwi w lokalu przy ul. (...) było takie, aby wymagało ich wymiany, a

	<p>na to właśnie wskazuje omawiana faktura (dot. dostawy i montażu drzwi przymykowych).</p> <p>Faktura z dnia 21 października 2022 r. (k. 562) obejmująca drukarkę paragonową, oraz dwie faktury z 19 grudnia 2022 r. (k. 563) i z 2 sierpnia 2022 r. (k. 564) obejmujące trzy sztuki grilli elektrycznych, wskazują, że najprawdopodobniej były one wykorzystane w innych miejscach aniżeli lokal przy ul. (...).</p>	
<p>zeznania D. T. i G. S.</p>	<p>Depozycje nie odnoszące się do zdarzeń objętych aktem oskarżenia, nie mające zatem żadnego znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych.</p>	
<p>zeznania I. H.</p>	<p>Depozycje świadka w odniesieniu do kierowanych wobec niego i M. I. pozostają w sprzeczności z zeznaniami tej ostatniej, jak również świadka M. M. (1). Wedle wersji podanej przez I. H. groźby te miały być wypowiedzianego dopiero w czasie, gdy mężczyźni zostali zatrzymani i byli już umieszczani w radiowozie. Wedle twierdzeń M. I. groźby i to tylko ze strony Z. R. miały być wypowiedziane, kiedy mężczyźni byli jeszcze w lokalu i niszczyli jego wyposażenie. Ponadto wedle twierdzeń M. G. G. nie kierował wobec</p>	

	<p>nich żadnych grózb. Zauważyć dodatkowo należy, że o groźbach, które miałyby być wypowiedziane w trakcie umieszczania zatrzymanych w radiowozie musieliby także słyszeć funkcjonariusze, w tym m.in. M. M. (1), który o takiej sytuacji - wypełniającej znamiona przestępstwa - bezpośrednio po zdarzeniu nie relacjonował.</p>		
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	G. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności karnej z art. 288 § 1 kk podlega ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Niszczeniem rzeczy będzie każde działanie zmierzające do unicestwienia rzeczy lub istotnego naruszenia jej substancji, które uniemożliwia wykorzystywanie jej			

zgodnie z posiadanymi pierwotnie właściwościami i przeznaczeniem (patrz: Małgorzata Kardas-Dąbrowska, Komentarz do art. 288 k.k., (w:) Andrzej Zoll (red.), "Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k.", wyd. IV, WK, 2016). Rzecz musi być cudza, tj. taka, do której sprawca nie ma jakichkolwiek praw.

Przestępstwo zniszczenia penalizowane na gruncie kodeksu karnego ma charakter umyślny, przy czym umyślność może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego.

Sąd dokonał jednocześnie modyfikacji opisu czynu przypisanego oskarżonemu w zakresie rzeczy, które uległy uszkodzeniu oraz wysokości szkody wyrządzonej jego działaniem, a wspartej wyliczeniem dokonany przez biegłego rzeczoznawcę z zakresu wyceny ruchomości oraz opisem zawartym w protokole oględzin miejsca – lokalu gastronomicznego A. przy ul. (...) w W., jak też wykonanymi fotografiami.

Zgodnie z art. 66 § 1 kk postępowanie karne można warunkowo umorzyć, jeżeli wina

i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zgodnie z art. 66 § 2 kk warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Art. 67 § 1 kk stanowi z kolei, że warunkowe umorzenie następuje na okres próby, który wynosi od roku do 3 lat i biegnie od uprawomocnienia się orzeczenia.

Oskarżonemu zarzucono czyn, którego górna granica ustawowego zagrożenia wynosi 5 lat (i jej nie przekracza) pozbawienia wolności - tym samym dopuszczalne jest zatem zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Wina oskarżonego nie budziła wątpliwości Sądu. Oskarżony w chwili dokonania czynu był osobą dorosłą i poczytalną. W ocenie Sądu nie

działał w sytuacji motywacyjnej odmiennej od normalnej i można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem. Niemniej biorąc pod uwagę okoliczności popełnienia czynu, a przede wszystkim fakt, iż działanie oskarżonego było reakcją impulsywną, będące wypadkową niezadowolenia ze zbyt wysokiej ceny, niewspółmiernej do uzyskanego posiłku, nie było zatem działaniem z góry zaplanowanym, co świadczyłoby o stopniu społecznej szkodliwości wyższym niż nie będący znaczny.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody (pasującej czyni nieznacznie powyżej granicy przewidzianej dla wykroczenia), sposób i okoliczności popełnienia czynu (spontaniczny jednorazowy wybryk), oraz motywację oskarżonego i Z. R. (reagujących impulsywnie na wykonanie kebabu, nie z mięsa świeżo odkrojonego, tylko leżącego na opiekaczu. Pozwala to przyjąć, że do lokalu tego nie wchodzili oni z zamiarem zniszczenia, ale ich zachowanie było wynikiem impulsu. Nie było to

działanie przemysłane,
podjęte z premedytacją.

Całokształt okoliczności sprawy przemawia zatem za stwierdzeniem, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie był znaczny, na co wskazuje przede wszystkim motywacja oskarżonego, a także sposób i okoliczności popełnienia przestępstwa. Wskazać należy, że zachowanie oskarżonego miało charakter incydentalny, spontaniczny.

Oskarżony nie był dotychczas karany za przestępstwa, a jego dotychczasowy ustabilizowany tryb życia oraz jego właściwości i warunki osobiste uzasadniają w ocenie Sądu przekonanie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni w przyszłości nowego przestępstwa. Oskarżony posiada bowiem stałą pracę, ani przed tym zdarzeniem, ani też po nim nie wszedł w konflikt z prawem, co sprawia, że w ocenie Sądu spełnione zostały wszystkie przesłanki, umożliwiające zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Należało także dać wyraz temu, że działanie oskarżonego G. G. było znacznie mniej agresywne i intensywniejsze w porównaniu z zachowaniem Z. R., co dodatkowo przemawiało za zróżnicowaniem reakcji karnej na przypisany im czyn.

Na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego G. G. zostało zatem warunkowo umarzone na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata. Jest to zdaniem okres niezbędny do zweryfikowania, czy ta pozytywna prognoza co do osoby oskarżonego była trafna i czy rzeczywiście potrafi powstrzymać się od niszczycielskich zachowań, a "nerwy trzymać na wodzy", w szczególności, że w trakcie tego zdarzenia miało dojść do naruszenia nietykalności cielesnej pokrzywdzonych.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	II	G. G.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>W zakresie czynu mającego polegać na kierowaniu gróźb wobec M. I. i I. H. nie ma kategoriycznych dowodów pozwalających ustalić, że istotnie oskarżony takie groźby wobec pokrzywdzonych miałby wypowiadać. Tylko pokrzywdzony I. H. miał twierdzić, że obydwaj mężczyźni takie groźby formułowali, zeznając, że „we dwóch to mówili”. O ile sam fakt niejako wspólnego wypowiedzenia gróźb jest już wątpliwy, o tyle to, że miało się to dzieć w obecności funkcjonariuszy Policji, czyni tę okoliczność mało prawdopodobną, gdyż funkcjonariusz obecny</p>			

w tym czasie przy zatrzymanych nie napomknął, aby takie groźby usłyszał. Z dużym prawdopodobieństwem należy natomiast przyjąć, że gdyby istotnie takie groźby zostały przez któregokolwiek z mężczyzn wypowiedziane, to znalazłby ten fakt odzwierciedlenie w protokole przesłuchania M. M. (1) (k. 22v). Co istotne w odniesieniu do tego zarzutu, świadek M. I. kategorycznie zaprzeczyła, aby takie groźby padały ze strony oskarżonego – G. G..

Nie ma również podstaw do przyjęcia, że swoją postawą w jakikolwiek sposób G. G. mógł realizować znamiona takich gróźb, w tym wypowiedanie gróźb miał dokonywać we współsprawstwie ze Z. R.. Współsprawcą jest wprawdzie zarówno osoba, która w porozumieniu z inną realizuje całość lub część znamion czynu zabronionego, jak i taka, która nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie się - uzgodnione ze współnikiem - stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamachu (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

09.09.2022 r. sygn. akt VKK 346/22). W niniejszej sprawie brak jest dostatecznych podstaw, aby uznać, że do takiego porozumienia miałyby pomiędzy oskarżonym a Z. R. dojść. Sytuacja, w jakiej wypowiedzenie gróźb przez Z. R. nastąpiło, była bardzo dynamiczna, sprowokowana spięciem na linii sprzedawca – kupujący, emocjonalną reakcją na niewłaściwie dobrane składniki do kebabu i użyciem gazu pieprzowego wobec Z. R.. Przesłuchanie zaś pokrzywdzonych, którzy opuścili Polskę i nie znane jest miejsce ich pobytu nie daje podstaw do usunięcia tych wątpliwości.

Z tej przyczyny Sąd kierując się dyspozycją art. 5 § 2 kpk uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 190 § 1 kk.

7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. G.	III	I	Na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego G. G. na rzecz pokrzywdzonej

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nawiązkę w wysokości 2.000 zł.

Orzekając o nawiązce zamiast o odszkodowaniu Sąd miał na względzie to, że obowiązek naprawienia szkody następuje tam, gdzie szkodę tę można określić stosując przepisy prawa cywilnego., gdy da się ją wyliczyć, oszacować w oparciu o konkretne parametry. Gdy zaś orzeczenie takiego obowiązku jest znacznie utrudnione, jak w niniejszej sprawie, należy pokrzywdzonemu przyznać nawiązkę.

W doktrynie prawa cywilnego panuje zgoda, by pojęciem szkody obejmować uszczerbek, jakiego w swych dobrach lub interesach doznała określona osoba. Uszczerbek w przypadku szkody majątkowej rozumieć należy jako pomniejszenie się majątku danej osoby, tj. zmniejszenie aktywów (np. m.in. uszkodzenie lub zniszczenie rzeczy). Uszczerbek taki nie może natomiast być ustalony wyłącznie na podstawie miarkowania, w takim przypadku gdy wyliczenie szkody napotyka znaczne trudności, jak w niniejszej sprawie wobec istotnej zmiany wyposażenia lokalu, znacznego upływu czasu, należy przyznać pokrzywdzonemu

			nawiązkę. I takie też rozwiązanie przyjęto w niniejszej sprawie.
7.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Materiał fotograficzny wykonany w toku postępowania przygotowawczego, jak również zdjęcia przedstawione przez oskarżonego, pozwalają stwierdzić, że stan wyposażenia lokalu nie był nowy. W odniesieniu do mebli zauważyć należy, iż "uszkodzenia", które miałyby być wynikiem działania oskarżonego ewidentnie są wynikiem zwykłego ich użytkowania. Uszkodzona okleina</p>			

występuje w dużo większym stopniu po stronie pracownika, niż po stronie klienta, co więcej cały blat tego postumentu jest porysowany i odbarwiony w sposób, który jednoznacznie wskazuje na normalne zużycie tego elementu wyposażenia. W tym względzie zwykłe doświadczenie życiowe podpowiada, że tego rodzaju uszkodzenia nie powstały w wyniku jednorazowego działania, lecz są efektem użytkowania. Na podłodze wśród strąconych rzeczy nie znajdują się zresztą kawałki okleiny, która niewątpliwie musiałaby się tam znaleźć, gdyby została oderwana w wyniku działania sprawców.

Także uszkodzenie desek w podłodze tzw. ogródka zewnętrznego nie wskazywało na to, aby było wynikiem działania któregośkolwiek ze sprawców. Również biegły z zakresu szacowania ruchomości, odnosząc się do mechanizmu powstania uszkodzeń, wskazywał na efekt normalnego użytkowania tego typu podłogi, która zazwyczaj znajduje zastosowanie w przydomowych ogródkach, a nie w lokalach użytkowych.

Niezasadnie zatem oskarżyciel posiłkowy

<p>zmierzał do obciążenia kosztami usunięcia tych uszkodzeń oskarżonego i towarzyszącego mu mężczyzny Z. R..</p>	
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>IV</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk zasądzone od oskarżonego G. G. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 7.380 zł (siedem tysięcy trzysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika. Pełnomocnik przedstawił dwie faktury opiewające łącznie na w/w kwotę, która nie przekracza sześciokrotności wynagrodzenia określonego rozporządzeniem Ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U z dnia 5 listopada 2015 r. poz. 1800).</p>
<p>V</p>	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. art. 629 kpk oraz art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego G. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.236,04 zł (jeden tysiąc dwieście</p>

	<p>trzydzieści sześć złotych 04/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty. Wydatki, jakie w sprawie powstały, wiązały się bowiem z czynem, co do którego zapadło rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowania.</p>
7.Podpis	
sędzia Justyna Koska-Janusz	